

PETA
ZEMALJSKA
KONFERENCIJA

KOMUNISTIČKE
PARTIJE
JUGOSLAVIJE

ZAGREB • 19-23. 10. 1940.

U istočnom dijelu Zagreba, u Dubravi, nalazi se jednokatnica okružena dvorištem, u kojoj je od 19. do 23. listopada 1940. održana Peta zemaljska konferencija Komunističke partije Jugoslavije.

Prije četrdesetak godina Dubrava je bila šira periferija Zagreba, s rijetko posutim kućercima zagrebačkog proletarijata, s vrtovima i poljima. Upravo zbog toga je Josip Broz Tito izabrao ovdje zgradu, u kojoj će se održati Peta zemaljska konferencija KPJ, a prije Konferencije on je povremeno u njoj stanovao i pripremao referat.

Peta zemaljska konferencija KPJ održana je u vrlo teškim ilegalnim uvjetima. Na Konferenciju je trebalo doći preko 100 delegata i sudionika iz cijele zemlje, koji su bili dobro poznati policiji. Zato su sve pripreme morale biti izvedene u najvećoj tajnosti. Organizacione i tehničke pripreme povjerene su CK KP Hrvatske i neolicini drugova iz Mjesnog komiteta Zagreba: Radi Končaru, Ivanu Milutinović, Pavlu Papu, Stipi Ugarković, Jovici Marković, Antunu Robu, Antunu Božacu i Kati Dumbović.

Delegati su stizali u zgradu uoči Konferencije 17. i 18. listopada. Od željezničke stanice dolazili su na javke, u određenim lokalima, iz više pravaca u Dubravu. Danju je u zgradu dolazio jedino Josip Broz Tito automobilom CK KPJ, koji je bio prijavljen kao taksí, a vozio ga je Branko Malešević. Za petodnevno održavanje Konferencije svi delegati i sudionici neprekidno su boravili u toj zgradi, ovdje su se hranili i spavali. Hranu su pripremale Pepca Kardelj, Herta Has, Bosiljka Beba Krajačić, Tonka Zorić i Alojzija Višek.

Kako u zgradi nije bilo dovoljno velike prostori-je za održavanje Konferencije, na prvom katu je uklonjen pregradni zid između dviju soba. Cigle su bile uklonjene, a poslije Konferencije zid je ponovno podignut. Zidarske radove obavio je Mato Kvakán. Antun Božac je nabavio daske za posebne klupe, koje su izrađene u stolarskoj radionici Han, a sastavljene su u samoj zgradi, jer ih se drukčije nije moglo neupadljivo unijeti.

Ni pri dolasku kao ni pri odlasku iz Zagreba ni jedan delegat nije pao u ruke policiji.

Poslije Konferencije zgradu je koristio CK KPJ i CK KPH, te je ovdje krajem siječnja 1941. godine održana Partijska škola za marksističku izobrazbu rukovodećih ljudi KPJ.

Zgrada Konferencije pretvorena je 1950. godine u Memorijalni muzej Pete zemaljske konferencije KPJ, a ove godine, o 40-toj obljetnici, zgrada je obnovljena i otvorena je nova stalna muzejska postava.

Kada se Josip Broz Tito krajem 1936. godine vratio u zemlju kao organizacioni sekretar CK KPJ, preuzeo je neposredno rukovođenje Partijom i odgovornost za njen rad. Oslanjajući se na zdravu jezgru partijskog članstva, energično čisti Partiju od frakcionaša, sektaša i antipartijskih elemenata. Posvećuje se reorganizaciji Partije, formiranju dijela rukovodstva, osnivanju samostalne KP Hrvatske i Slovenije, reorganizaciji SKOJ-a, borbi za jedinstvo Partije i sindikalnog pokreta i mobilizaciji svih snaga za pomoć republikanskoj Španjolskoj.

Ovako konsolidirana KPJ borila se za jedinstveni revolucionarni antifašistički front radničke klase, koji je naročito došao do izražaja u pitanjima vanjske politike. Dok se profašistička vlada Stojadinovića sve više povezivala sa silama Osovine, KPJ je ukazivala na ozbiljnu opasnost koja prijete nezavisnosti Jugoslavije, pozivala narod na obranu protiv fašističke opasnosti, a za skla-panje pakta o uzajamnoj pomoći sa SSSR-om.

Dolaskom na vlast vlade Cvetković - Maček u kolovozu 1939. godine još se više pojačava pritisak na radne mase. Otvaraju se koncentracioni logori i osnivaju vojne tzv. radne jedinice u koje se upućuju antifašisti i komunisti, zabranjuju se zborovi i skupovi, u Hrvatskoj jačaju fašistički sindikati, vrše se krvoprolića nad studentskom omladinom, ne priznaju se ženama politička prava i jednakost, ne rješava se agrarno pitanje, a ionako osiromašeno i prezaduženo seljaštvo opterećeno je novim porezima. Životni standard pada ispod

minimumu, a u mnogim pasivnim krajevima vlada glad.

Komunistička partija je putem ilegalne kampanje i legalnih organizacija pokrenula odlučnu borbu protiv fašističkih mjera vlade.

Već na Majskom savjetovanju CK KPJ kraj Ljubljane 1939. godine inicirano je održavanje šireg partijskog skupa, a početkom 1940. godine počele su pripreme za održavanje Pete zemaljske konferencije.

»Iako je 1939. god. bilo održano zemaljsko savjetovanje KPJ, bila je krajnja potreba da se održi konferencija, prvo, zbog toga što od 1934. god., dakle punih šest godina, KPJ nije održala ni konferenciju ni kongres, drugo, zbog toga što današnja situacija koja je nastala uslijed drugog imperijalističkog rata i sudbonosni događaji koji se strahovitom brzinom razvijaju traže da KPJ mobilize sve svoje snage i osposobi svoje kadrove za izvršenje važnih i teških zadataka koje u ovim teškim vremenima stoje pred njom. Prema tome, ova, V konferencija KPJ ima zbog svega toga veći značaj nego obična redovna konferencija; ona zamjenjuje u izvjesnom smislu kongres.«

Josip Broz Tito
(»Proleter« br. 1, 1941.)

U okviru priprema i radi izbora delegata za Petu zemaljsku konferenciju održano je od svibnja do rujna 1940. godine niz partijskih konferencija: dvije nacionalne, šest pokrajinskih, sve oblasne, mnogobrojne mjesne, kotarske i okružne konferencije, uz sudjelovanje više od 1.500 delegata. Na većini ovih konferencija izabrani su i novi rukovodeći organi.

Prva konferencija KP Hrvatske održana je 25. kolovoza 1940. u zagrebačkoj Dubravi, danas Ul. Prosinačkih žrtava 205, uz prisutnost 64 delegata i aktivno sudjelovanje Josipa Broza Tita i Edvarda Kardelja. Na Konferenciji je izabran novi CK KPH.

»Na konferenciji KP Hrvatske došao je do izražaja silan porast Partije u toj pokrajini poslije izvršene reorganizacije rukovodstva 1939. godine i uklanjanja nekih oportunističkih i priprepa-

ških elemenata iz rukovodstva. Mladi rukovodeći kadar KPH znao je naći pravilan put k organizacijom jačanju Partije i popuniti redove Partije novim, ali u svakodnevnim borbama očeličenim borcima iz redova industrijskih radnika i seljaka. Jedna od najvećih slabosti KPH jeste rad među ženama, uvlačenje žena u Partiju.«

Josip Broz Tito
(»Proleter«, br. 1, 1941.)

Pokrajinska konferencija KPJ za Dalmaciju održana je 2. kolovoza 1940. u kući braće Amižić u Siroboji, na putu Split—Stobreč. Ovoj konferenciji prisustvovao je Josip Broz Tito, uz čiju neposrednu pomoć je definitivno sređeno stanje u partijskoj organizaciji Dalmacije i izabrano je novo rukovodstvo.

»U Dalmaciji na oblasnoj konferenciji likvidirani su bivši frakcionaši i nedisciplinirani elementi, koji su godinama bili smetnja da partijska organizacija u toj pokrajini ojača. Na konferenciji je jednoglasno osuđen rad tih ljudi i jednoglasno su odobrene mjere CK KPJ koje je on preduzeo za likvidaciju takvog stanja u Dalmaciji, gdje su bivši rukovodioci bili u vječitoj opoziciji prema CK KPJ. Na konferenciji se pokazalo da je u ogromnoj većini Partijsko članstvo, osobito u provinciji Dalmacije zdravo i odano Partiji. U Dalmaciji uz pomoć CK Partija se počela brzo razvijati. Glavna potreba sada jeste osposobljavanje rukovodećih kadrova, potpuna likvidacija nediscipline, i anarhizma, koji su bili stalna pojava u Dalmaciji.«

Josip Broz Tito
(»Proleter«, br. 1, 1941.)

Peta konferencija KPJ za Srbiju održana je u ljetu 1940. godine u Beogradu, Hadži Milentijeva br. 68, uz sudjelovanje 33 delegata. Konferencija je izabrala delegate za Petu zemaljsku konferenciju KPJ.

»Pokrajinska konferencija Partije u Srbiji bila je također snažna prekretnica za daljnji rad i razvitak Partije u toj pokrajini. Na samoj Konferenciji konstatirane su između ostalog i ove najveće slabosti Partije: prvo, rad Partije na selu bio je vrlo slab, a u mnogim mjestima je potpu-

no izostao; drugo, Partija još nije prodrla u najveća industrijska preduzeća; ona još nije popunila svoje redove iz industrijskog proletarijata. Poslije konferencije postignuti su u tom pravcu dobri rezultati, koji pokazuju da je potrebno još snažnije razviti rad u tom pravcu.«

Josip Broz Tito
(»Proleter«, br. 1, 1941.)

Šesta pokrajinska konferencija KPJ za Vojvodinu održana je u prvoj polovini rujna 1940. godine. Izabran je novi Pokrajinski komitet i delegati za Petu zemaljsku konferenciju KPJ.

»Na Oblasnoj konferenciji Partije u Vojvodini vidjelo se da se Partija u toj oblasti uspjela oporaviti od mnogobrojnih udaraca režima putem provala.

Partija je prilično ojačala. Konferencija konstatira potrebu štampanja literature i materijala na mađarskom i njemačkom jeziku, jer su u toj oblasti nacionalne manjine vrlo brojne. I ovdje će CK KPJ morati u tom pitanju pružiti što više svoje pomoći.«

Josip Broz Tito
(»Proleter«, br. 1, 1941.)

29. i 30. lipnja 1940. održana je Treća konferencija KP Slovenije, na kojoj je izabran novi CK KPS i birani su delegati za Petu zemaljsku konferenciju.

»Na konferenciji KP Slovenije došlo je do izražaja to da je likvidirana opasnost od separatističkih tendencija, koje su mnogo godina postojale u partijskoj organizaciji Slovenije i ponekad izbijale u opasnoj formi. Dalje se pokazalo da je stvaranje KP Slovenije imalo pozitivnih rezultata za razvitak Partije u toj pokrajini. Pokazalo se da KP Slovenije stoji nepokolebljivo uz CK KPJ kao i sve ostale partijske organizacije u zemlji. Jedna od najvećih slabosti KP Slovenije jeste u tome što u velikim industrijskim centrima Slovenije —Trbovlju, Jesenicama itd. postoje vrlo slabe organizacije Partije.«

Josip Broz Tito
(»Proleter«, br. 1, 1941.)

Pokrajinska konferencija KPJ za Bosnu i Hercegovinu održana je u Sarajevu 27. i 28. srpnja

1940. u stanu ing. Slaviše Vajnera uz sudjelovanje 20 delegata. Izabran je novi pokrajinski komitet u prijašnjem sastavu i birani su delegati za Petu zemaljsku konferenciju KPJ.

»Na Oblasnoj konferenciji Bosne i Hercegovine pokazalo se da u tim pokrajinama Partijska organizacija još uvijek nije prodrla u najvažnije industrijske centre. Istina, u Bosni i Hercegovini u partijskom radu nije bilo kontinuiteta, niz godina nije uopće bilo partijskih organizacija; Partijske organizacije formirane su tek u posljednje tri godine, ali ipak razvitak i organizaciono jačanje Partije idu dosta sporo. Uzrok tome jeste djelimično i pomanjkanje sposobnog rukovodećeg kadra. Ovdje je potrebna jača pomoć CK KPJ dok se ta organizacija ne učvrsti i ojača.«

Josip Broz Tito
(»Proleter«, br. 1, 1941.)

Osma pokrajinska konferencija KPJ za Crnu Goru, Boku, Sandžak, Kosovo i Metohiju održana je od 16. do 18. kolovoza 1940. u Barama Žugića, okolina Žabljaka. Konferenciji je prisustvovao 21 delegat, Josip Broz Tito, član CK KPJ Ivan Milutinović, instruktor CK KPJ Krsto Popivoda i instruktor CK SKOJ-a Vlado Popović. Izabran je novi Pokrajinski komitet i delegati za Petu zemaljsku konferenciju KPJ.

»Pokrajinska konferencija Partije za Crnu Goru, Metohiju, Kosovo, Sandžak i Boku Kotorsku pokazala je da je to jedna od najjačih organizacija KPJ, pokazala je da antipartijski elementi u Crnoj Gori tipa Petka Miletića nisu našli pogodan teren za borbu protiv Partije u toj pokrajini. Ovdje je potrebno naglasiti da su drugovi u Crnoj Gori pravilno shvatili zadaću da rade među ženama i da žene uvlače u Partiju. Crnogorska organizacija ima oko 60 žena u Partiji, što predstavlja veći procenat nego u svim ostalim organizacijama u zemlji.«

Josip Broz Tito
(»Proleter«, br. 1, 1941.)

Druga Pokrajinska konferencija KPJ Makedonije održana je 8. rujna 1940. u Skoplju, uz sudjelovanje 20 delegata, te dvojice instruktora CK KPJ. Izabran je novi Pokrajinski komitet KPJ i delegati za Petu zemaljsku konferenciju KPJ.

»Na konferenciji u Makedoniji pokazalo se da je partijska organizacija u toj pokrajini za vrlo kratak rok prilično organizaciono ojačala čim je CK KPJ ozbiljnije počeo davati svoju pomoć i čim su bili uklonjeni neki stari oportunistički i antipartijski elementi. Poslije formiranja Oblasnog komiteta i stvaranja partijskih organizacija u raznim mjestima Makedonije oživjela je i borba strašno izrabljivanog makedonskog radništva i seljaštva. Pokrajinska konferencija Makedonije, onda učešće makedonske delegacije na Petoj konferenciji KPJ biće bez sumnje od velikog značaja za daljnji rad i razvitak partijske organizacije u ovoj Pokrajini, gdje svirepost nacionalnog ugnjetavanja nema granica.«

Josip Broz Tito
(»Proleter«, br. 1, 1941.)

Usporedno s partijskim konferencijama održavane su i konferencije SKOJ-evskih organizacija radi priprema Šeste konferencije SKOJ-a. U radu tih konferencija sudjelovalo je oko 1.500 delegata. Šesta zemaljska konferencija SKOJ-a održana je 8. rujna 1940. u Zagrebu, uz sudjelovanje 30 delegata. U ime CK KPJ u radu konferencije sudjelovali su Josip Broz Tito i Ivan Milutinović. Izabran je novi CK SKOJ-a sa sekretarom Ivom Lolom Ribarom i delegati za Petu zemaljsku konferenciju. SKOJ je u to vrijeme brojio oko 17.800 članova.

Zemaljsko savjetovanje Narodne pomoći održano je također u Zagrebu, 11. kolovoza 1940. u Pivovari. Josip Broz Tito govorio je na savjetovanju o radu i zadacima ove organizacije, neophodnosti međusobnog povezivanja organizacija iz pojedinih pokrajina, o prenošenju iskustva i drugim pitanjima.

Peta zemaljska konferencija KPJ započela je radom 19. listopada 1940. ujutro. Na početku Konferencije, na Titov prijedlog, izabrano je počasno predsjedništvo (Prezidijum Izvršnog komiteta Komunističke internacionale, Josip Visarionovič Staljin i Georgi Dimitrov), radno predsjedništvo (Spasenija Babović, Edvard Kardelj, Rade Končar, Ivan Milutinović, Moša Pijade, Đuro Pucar, Ivo Lola Ribar, Stipe Romac, Franc Šalamon,

JOSIP BROZ TITO 1937. godine GENERALNI SEKRETAR CK KPJ

MEMORIJALNI MUZEJ PETE ZEMALJSKE KONFERENCIJE KPJ

Metodije Šatorov, Žarko Zrenjanin i Josip Broz Tito) i komisija za telegrame.

Na konferenciji je podnijeto 11 referata: 1) Izvještaj o organizacionom pitanju — referent Josip Broz Tito; 2) Politička situacija — Edvard Kardelj; 3) Referat o sindikalnom pitanju — Aleksandar Ranković; 4) O agrarno-seljačkom pitanju — Ivan Milutinović; 5) Nacionalno pitanje — Milovan Đilas; 6) Agitacija i propaganda — Boris Kidrič; 7) Omladinsko pitanje — Ivo Lola Ribar; 8) O radu među ženama — Vida Tomšić; 9) Rad u vojsci — Mitar Bakić; 10) O tehnici i konspiraciji — Dragan Pavlović. Kao 12. točka dnevnog reda bio je izbor rukovodstva. Izabran je Centralni komitet od 38 članova i kandidata, te sedam članova Politbiroa, a za generalnog sekretara izabran je Josip Broz Tito.

Rezolucija Pete zemaljske konferencije KPJ izrađena je deset dana nakon završetka rada konferencije, na osnovi stanovišta i zaključaka izloženih i prihvaćenih tijekom njena rada. Kao osnova za tekst Rezolucije poslužili su Titov i Kardeljev referat. Definitivnu redakciju Rezolucije izvršio je Tito.

U izvještaju o organizacionom pitanju i referatu o unutrašnjoj i međunarodnoj situaciji ukazano je na svu ozbiljnost položaja u kojem se nalazila Jugoslavija. Istaknuta je opasnost, koja prijeti zemlji od strane sila Osovine i od kapitalističke klike u zemlji na čelu s izdajničkom vladom Cvetković - Maček, a istodobno je pokazan i izlaz iz te situacije.

Pred KPJ se postavila dvojaka zadaća: borba protiv uvlačenja Jugoslavije u rat i borba za obranu nezavisnosti zemlje od fašističkih sila koje su vršile stalan pritisak na Jugoslaviju. Konferencija je istakla parolu o stvaranju »narodne vlade s osloncem na savez radnika i seljaka«. To je bilo novo programsko stanovište u političkoj liniji KPJ, koje je ukazivalo na potrebu okupljanja najširih narodnih snaga za rješavanje osnovnih zadataka revolucionarne borbe, što je u isto vrijeme bio uvjet za obranu nezavisnosti Jugoslavije.

Velik dio izvještaja bio je posvećen razvitku KPJ s težištem na 1937. godinu i borbi za konsolidaciju Partije. Značajno mjesto u radu Konferencije zauzelo je sindikalno i nacionalno pitanje.

U donesenoj Rezoluciji data je analiza međunarodne i unutrašnje situacije, prikazana aktivnost Partije, konstatirani uspjesi kao i pogreške u radu, odobren rad i sve mjere partijskog rukovodstva na konsolidaciji Partije.

Pred sve partijske organizacije bili su postavljene sljedeći zadaci: borba protiv imperijalističkog rata i kapitulantske vladine vanjske politike, za oslanjanje na SSSR, za demokratska prava i slobode, protiv skupoće i spekulacije, nastaviti borbu za nacionalnu ravnopravnost, za ekonomske zahtjeve siromašnih seljaka, za podjelu veleposjedničke zemlje i za smanjenje poreza, za jedinstvo radničke klase, za rad s omladinom i ženama, za organizaciono jačanje Partije i izgrađivanje njenog kadra, kao i za masovno proširenje organizacije Narodne pomoći.

Zbog teških ilegalnih uvjeta neki referati, održani na Petoj zemaljskoj konferenciji, nisu sačuvani, a različite bilješke i slični dokumenti uništavani su odmah po završetku konferencije. Tako su izgubljeni Politički referat Edvarda Kardelja, referat O seljačkom pitanju Ivana Milutinovića i referat O nacionalnom pitanju Milovana Dilasa.

Josip Broz Tito je u svom predavanju »Borba i razvoj KPJ između dva rata«, održanom u Političkoj školi u Kumrovcu 1977. godine, dao ocjenu Pete zemaljske konferencije KPJ:

»Peta zemaljska konferencija zauzima u historiji KPJ posebno mjesto. Značaj te konferencije je prije svega u tome što je pokazala da je KPJ na svom dosadašnjem putu savladala sve svoje unutrašnje teškoće, odoljela strašnom pritisku klasnog neprijatelja, izgradila se u organizaciono i idejno čvrstu i monolitnu revolucionarnu Partiju radničke klase. Konferencija je potvrdila političku liniju koja će osigurati da KPJ bude spremna, da se nađe na pravom mjestu u sud-

bonosnim događajima koji su dolazili. Rekao bih da su upravo odluke Pete zemaljske konferencije dale partijskim organizacijama onu jasnoću i orijentaciju, ona sredstva i metode koji su bili odlučujući za kasniji razvoj narodnooslobodilačkog rata. U toj koncepciji Partije i njene politike, u snažnom osloncu na radne mase leži prije svega odgovor na pitanje, kako je bilo moguće da svega nekoliko desetina hiljada komunista i skopjevaca bude sposobno da povede narode Jugoslavije u presudnu historijsku narodnooslobodilačku borbu i socijalističku revoluciju.«

DO SADA DEŠIFRIRANI POPIS DELEGATA NA PETOJ ZEMALJSKOJ KONFERENCIJI

HRVATSKA

1. Flec Ivan, 2. Čehaić Kasim, 3. Jakuš Lacko, 4. Kljaić Mirko, 5. Kohn Hugo, 6. Vulinec Alojz, 7. Marinković Ivo, 8. Mitić Ranko, 9. Blažević Jakov, 10. Mrazović Karlo, 11. neidentificiran, 12. Marković Jovica, 13. Rob Antun, 14. Janić Vlado, 15. Ugarković Stipe, 16. Pap Pavle, 17. Gržetić Marija, 18. Končar Rade

DALMACIJA

19. Jurlin Ante, 20. Amulić Ivo, 21. Anić Ivo, 22. Njegovan Karla, 23. Katić Ante, 24. Šprljan Vico, 25. Andrijašević Ante, 26. Romac Stipe, 27. Mrduljaš Ante, 28. Božanić Andrija, 29. Krstulović Vicko, 30. Zirojević Vojin

VOJVODINA

1. Ivačković Gordana, 2. Tulić Jusuf, 3. Zrenjanin Žarko, 4. Ćirpanov Radivoj, 5. Grulović Aćim, 6. Servo Mihalj, 7. Plavšić Lazar

CRNA GORA

1. Ljumović Božo, 2. Popović Miladin, 3. Klisić Ljubo, 4. Uskoković Vido, 5. Lekić Nikola, 6. Korać Dušan, 7. Kovačević Jovan, 8. Vukmirović Boro, 9. Jovančević Radomir, 10. Kuč Milan

MAKEDONIJA

1. Šatorov Metodije, 2. Gonev Boris, 3. Ivanovski Petar, 4. Stojanov Koce, 5. Žujević Sreten

SRBIJA

1. Pijade Moša, 2. Babović Spasenija, 3. Drecun Vaso, 4. Dakić Radoje, 5. Jovović Desimir, 6. Stambolić Petar, 7. Vukmanović Svetozar, 8. Radosavljević Dobrivoje, 9. Koliševski Lazar, 10. Stamenković Leposava, 11. Mitrović Vukica, 12. Naceva Mara, 13. Tomić Momir, 14. Matijević Miloš, 15. Stamenković Kosta, 16. Todorović Mijalko, 17. Buha Vasilije

SLOVENIJA

1. Tomšič Vida, 2. Šalamon Franc, 3. Stermecki Maks, 4. Zidanšek Miloš, 5. Godec Tomaž, 6. Ažman Jože, 7. Kidrič Boris, 8. Šlander Slavko, 9. Tratar Ignac, 10. Lacko Jože, 11. Tomšič Tone, 12. Papež Rudi, 13. Dolinšek Tone

BOSNA

1. Pucar Đuro, 2. Mandžić Pašaga, 3. Jovanović Iso, 4. Pašić Mustafa, 5. Đaković Stjepan

OMLADINA

1. Vlahović Joža, 2. Ribar Ivo Lola, 3. Baltić Milutin, 4. Tomović Budimir

CK KPJ

1. Josip Broz Tito, 2. Edvard Kardelj, 3. Leskovšek Franc, 4. Đilas Milovan, 5. Ranković Aleksandar, 6. Milutinović Ivan

DELEGATI VOJSKE

1. Bakić Mitar, 2. Popović Vladimir

NARODNA POMOĆ

1. Pavlović Dragan

POZVAN DELEGAT

1. Popivoda Krsto

CENTRALNI KOMITET KPJ

IZABRAN NA KONFERENCIJI

1. Josip Broz Tito, 2. Spasenija Cana Babović, 3. Jakov Blažević, 4. Milovan Đilas, 5. Vlado Janić, 6. Edvard Kardelj, 7. Boris Kidrič, 8. Rade Končar, 9. Vicko Krstulović, 10. Franc Leskošek, 11. Miha Marinko, 12. Ivan Milutinović, 13. Moša Pijade, 14. Đuro Pucar, 15. Aleksandar Ranković, 16. Ivo Lola Ribar, 17. Stipe Romac, 18. Metodije Šatorov, 19. Vida Tomšič, 20. Žarko Zrenjanin, 21. Sreten Žujović, 22. Božo Ljumović

KANDIDATI ZA CK KPJ

IZABRANI NA KONFERENCIJI

1. Jovan Kovačević, 2. Josip Kraš, 3. Miloš Matijević, 4. Orce Nikolov, 5. Marko Orešković, 6. Pavle Pap, 7. Krsto Popivoda, 8. Vladimir Popović, 9. Franc Šalamon, 10. Momir Moša Tomić, 11. Miloš Zidanšek, 12. Bora Vukmirović, 13. neidentificirani, 14. neidentificirani, 15. neidentificirani, 16. neidentificirani

POLITBIRO CK KPJ

IZABRAN NA KONFERENCIJI

1. Josip Broz Tito — generalni sekretar, 2. Edvard Kardelj, 3. Franc Leskošek, 4. Rade Končar, 5. Aleksandar Ranković, 6. Ivan Milutinović, 7. Milovan Đilas

Izdavač: Muzej revolucije naroda Hrvatske, Zagreb

Urednik: Bogden Lasić

Muzejski postav i katalog: Dolores Ivanuša

Likovni postav: Joža Ladović

Fotografija: Jozo Vranić

Naklada: 10.000 primjeraka

Realizacija: »Zadružna štampa« — OOUR »Poljoprivredni vjesnik«, Zagreb, 1980